

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.

За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 вр, на по године 6 круна.

За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по године 10 франка у злату.

Преплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.

Поједини број 20 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Преплата се плаћа поштом или директно у Цетиње, а може и паравозом, у Ваљу Рамадановићу, К. Ц. агента у Котор.

Доноси се сваког Уредништва. Рубрике се не пражњују.

За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара.

Власник: Државна Штампарија

Изази суботом

Одговорни уредник: Алекса Мартиновић

СЛУЖБЕНИ ДИО.

Предсједник Министарског Савјета и Министар Иностранства, Дјела, Г. Марко Радуловић поднио је у недјељу по подне Његовом Краљу. Височанству Књазу Господару оставку своју и својих другова у влади.

Његово Краљ. Височанство Књаз Господар благоизволио је оставку владе примити и наредити јој, да текуће државне послове отпавља до образовања нове владе.

Његово Краљевско Височанство Књаз Господар овластио је Народну Скупштину да Му предложи из своје средине за састав нове владе лица, која уживају повјерење већине Народне Скупштине.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

Дворске и дипломатске вијести.

— Његово Краљевско Височанство Књаз Господар вратио се прејуче прије подне са Ријеке на Цетиње поводом прослављања Св. Саве.

— Његово Краљевско Височанство Књаз Господар одвезао се јуче у подне у њемачко посланство, гдје је царско-њемачком посланику господину де Пилгрим-Балтацију честитао рођен-дан Његовог Величанства Цара Њемачког.

— Јуче је у овдашњем царско-њемачком посланству, на свечан начин прослављен рођен-дан Његовог Величанства Вилхелма II, Цара Њемачког. У 11 часова прије подне царско-њемачки посланик при нашем двору господин Пилгрим-Балтаци са госпођом примао је многобројне госте, који су долазили да честитају. На честитање су ишли: г. г. чланови дипломатског кора; Предсједник Министарског Савјета и Министар Иностранства Дјела г. Радуловић, у име владе; генерални ађутант Његовог Краљевског Височанства г. бригадир М. Мартиновић у име двора, и многобројни наши великодостојници војног и грађанског реда. За вријеме пријема у посланству пред станом посланства свирала је војна музика одабране композиције. У вече је у посланству био свечан ручак у част позваних гостију.

Записници сједница Нар. Скупштине

ЗАПИСНИК

од 4. децембра 1906.

XXVIII редовни састанак редовног сазива Народне Скупштине.

За министарским столом г. г. министри: Радуловић, Ђуровић и Ивановић.

Почетак у 9 часова прије подне.

Потпредсједник отвара XXVIII редовну сједницу.

Секретар Павићевић чита записник XXVI сједнице.

Предсједник пита има ли ко што примјетити на прочитани записник.

Гојнић у дужему говору протестује противу секретара, изјављујући између осталог и то, да се другима говорницима опширније износи говор, нарочито, ако је наперен противу бивше владе; а да се његов говор износи, и кратко и кратко и кратко.

Секретар Павићевић, одбија протест Гојнићев доказујући му, да је његов говор изнесен опширно у записнику, и да су из истог најглавнији подаци јасно обухваћени, а да он, секретар, једнако

и непристрасно прати говорнике без обзира ко говори и против кога је говор наперен. Пошле дуже и општрије дебате записник је примљен.

Др. Марушић каже, да је рекао, да не само сваки човјек, — као што је у записнику унесено, него да сваки члан владе и сваки човјек треба не само да је законит него и политичан.

Марко Вукотић изјављује, да његов предлог, који је читан на прошлој сједници није уведен у записник, који секретар обећава увести.

За тим чита молбе и жалбе и то: Двије жалбе Максима Балевећа из Зете; Пека Бољевића са друштвом из Љешкопоља; Јована Вукаловића из Никшића; Ђура Кнежевића из Вашкова; Симеуна Мемедовића из Никшића; потком. Вукалице Драшковића с друштвом из Липова; Мијата Ђ. Пековића из Крње-Јеле; Риста Љумовића из Д.-града; Стевана Бојанића из Љешанске Нахије; Секуле Јокића из Липова; Живка И. Јовановића и Арсеније Ђетковића из Колашина; Новељ П. Ракочевића из Липова; Божа Ј. Караџића из Језера.

Даље чита предлоге и то:

1. Лазара Сочице и Николе Бајагића односно грађења моста на ријеци Пиви мјесту „Крсцу“;

2. Милисаву Николића односно што скоријег ријешења предлога г. Вулетића, за установе обласних болница;

3. Митра Вукчевића односно подјеле капетаније љешанске и љешкопољске, које природно раздваја ријека Ситница; и

4. Г. Церовића, који предлаже, да се жандарима, који чувају и страже Скупштински дом, одреде нека накнада због сувишног посла, који дневно-ноћно обављају.

Напосљетку чита питања г. г. Вулетића и Тошковића, којим потписници веле, да су новине објавиле, да ће железница од Србије преко Турске изаћи на Јадранско море, на Драч, а не на Бар, те питају министра за истинитости тих вијести, и је ли што предузимато и оће ли предузети односно тога питања.

Министар предсједник г. Марко Радуловић одговара: питање је на дневном реду, и влада ће чињети све да се ријеша, како захтијевају праведни интереси наше државе, а гласови новинарски не могу се узети за мјерадаван факт.

Вулетић задовољава се са одговором министра предсједника, али каже, да је о томе важном питању нужно, да се што прије пореди на заједницу са Србијом.

Прелази се на дневни ред.

Н. Јовановић вели, да је прошле сједнице при дебати интерпелације Тошковића и одговора г. министра војног на исту тражио ријеч пет пута, али је није добио, даље да му је ријеч одузета и да га је потпредсједник протоколарно опоменуо. Изјављује, да се није могао тако опоменути и да потпредсједник нема на то права, па позива Скупштину да оцијени тај поступак.

П-предсједник вели, да је само један пут видно, кад је Јовановић тражио ријеч, и записао га је, но да је Јовановић отлучео говор прије Јована Пламенца, који је прије и записан и зато му је неколико пута скраћивао ријеч, а кад Јовановић није престао говорити, то га је опоменуо. Даље каже, да потпредсједник има права и дужности предсједника, кад му овај та права уступи, и обраћа се Скупштини да не прима тражење Јовановића.

Н. Јовановић примјећује, да се дозвољава ријеч и допуштају се говори више с појединих, него с општих гледишта.

Митар Вукчевић тврди, да је Јовановић заиста тражио ријеч неколико пута, но да потпредсједник није примјетио, и жали што је Јовановић опоменуто, па предлаже, да му се опомена изостави.

Потпредсједник изјављује, да је према свакоме посланику једнак, да га закон заштићава, а он је дужан закон испуњавати, и не одустаје од поступка. Даље каже, да ако ко у њега сумња, може му изјавити неповјерење, које би он примио.

Др. Марушић тражи, да то питање Скупштина одма ријеша, и да се то не заострава међусобним одговорима, који би дуже трајали, и предлаже, да се примједба избрише.

Ивановић вели, да се прије ово питање, пошто се прешло на дневни ред.

Тошковић сматра ову примједбу важну за члана представништва, изјављујући, да је сувишна била протоколарна опомена, а тврди, да је дошла нехотично, па предлаже да се узме блажа.

Потпредсједник остаје при својој одлуци без икакве измјене.

Шобајић вели, да је на сједници од 5. новембра т. г. бив. министар Лазар Мијусковић говорио о лупежима, којима су дана неки посланици тражили анкету, а доцније Јанко Тошковић предложио, да се анкета старим рачунима поведе што прије, па моли Скупштину, да овај предлог узме што прије у поступак, као хитан.

Потпредсједник позива извјестиоца да чита извјештај одбора за пројект закона о изборима народнијех посланика.

Извјестилац Лазо Јововић чита одборски извјештај.

Гојнић у дугоме своме говору, а у правничком духу детаљно излаже развитак политички и културни неког народа и моћ његове интелигенције и духовних сила, као и савремене потребе, а тако и принципе, на основу којих народ долази до својих посебних и општих грађанских права — до закона. Изјављује бојазан, да се наши закони не изводе постепено са духом савремености, пошто смо већ у почетку политичког и културног доба, те из свога говора изводи закључак, да се не слаже са одборском редакцијом односно тајног гласања са куглицама.

Шобајић такође у дужему говору, доказује, да је одборова редакција потребна ради правилних избора, који се до данас нијесу слободно чињели, него под утицајем главара, који су се као органи појединих министара мијешали у изборе, доказујући, да се је то између осталих мјеста догађало у Братоножићима, Никшићу и Пјешивцима. Вели, да се је по редакцији одбора дала биранима најшира граница гласања, које им је било спријечено не само хрђавим законом и наредбама, него и узурпаторима са одобрењем или знањем дотичних министара, и својим говором убјеђује, да је веома потребно тајно гласање с куглицама.

Гардашевић истиче, да је дозрело вријеме, да се и код нас уведе тајно гласање и примјећује Гојнићу, што тврди, да Црногорац није дозрело за примане широк слободан, који је снагда био слободан, а која му се слобода с највишег мјеста гарантује, па предлаже, да се прими редакција одборова.

Пријављује се већина за учешћа у овој дебати, но потпредсједник изјављује, да је већ подне прошао те пријављене говорнике одбија с тим, да се с-говором спреме за идућу сједницу, пошто данашњу закључује а XXVIII. заказује 5. о. м. у 9 сати прије подне.

Сједница је закључена у 12.

Секретари: Љуб. Бакић, Милија Павићевић. Предсједник Народне Скупштине, В. Шако Петровић.

ЗАПИСНИК

од 5. децембра 1906. г.

XXVIII редовни састанак редовног сазива Народне Скупштине

Почетак у 9 часова прије подне.

За министарским столом г. г. Министри: Радуловић, Раичевић, Ђуровић и Ивановић.

Потпредсједник отвара XXVIII сједницу. Секретар Павићевић чита записник XXVII сједнице.

Н. Јовановић изјављује, да је на захтијевање Митра Вукчевића Скупштина ријешила, да се у записник унесе њено рјешење по којему би се из записника избрисала протоколарна примједба његова, поред тога што потпредсједник није хтио повући натраг своју одлуку.

Потпредсједник одбија ту изјаву.

Секретар Павићевић чита молбе и жалбе, и то: Сава и Ђура Николића из Очинића; Јакова Бошковића са Д.-града; Јагоша Бакића из Лијење Ријеке; официра: Јова и Милана Ракочевића с друштвом из Прекобрђа; Маре Драгојевића из Никшића; Јова Ковачевића из Никшића; Мићуна Чорбице са друштвом из Никшића; Петка Пајовића с Цетиња; Шака Влаховића из Колашина; Мираша

Балевића из Пажића; Тала Брајовића са Д.-града; Неша Ђ. Радовића из Подгорице; Риста Перишина с Лукова; Радисава Радоњића из Куча и Баја М. Почека из Цетиња.

Затим чита предлоге, и то: Спасоја Радуловића односно ширења заразних болијести у народу и старања за сузбијање истијех; Марка Ђукановића и Ника Татара односно неправилног допуштања трговине са разним еспапима и артиклима код појединих трговаца.

Чита питања, и то: Сава Вулетића и попа Војина Поповића, на Министра финансија односно неправилног наплаћавања таксе, — коларине на кола, која вуку трговачки еспап с Плавнице у Подгорицу, за тим чита интерпелације, и то: Баја Гардашевића на заступника Министра просвјете и црк. послова, односно отварања школе у горњим Рудинама, у мјесту „Веризовића Градини“ и Милисаву Николића такође на министра просвјете и црк. послова односно школа у капетанији Љуковској, и то у Драговољима и Лукову. Како на питање, тако и на интерпелације г. г. Министри изјаснили су се, да ће у року од 5 дана одредити одговор.

Потпредсједник извјештава, да се прелази на дневни ред, и позива извјестиоца да заузме мјесто, али прије преласка на претрес пројекта закона о изборима у појединостима позива пријављене говорнике од прошле сједнице.

Ристо Поповић истиче уређивање закона и доказује, да је највеће право народно избор народног посланика, од чега зависи народно учешће у свима питањима. Примјећује, да је пројект закона о изборима имао својих мана, пошто се могло неправилно утицати на изборе, чега се дешавало и при потоњим изборима, но тврди и то, да је народ добро схватио своје право и да је багателисао сва подметања, ма откуд она потицала. Из свога говора закључује, да је извјештај одборов подеснији и законитији односно тајнога гласања. Не слаже се са одбором због изостављања 15. члана пројекта. Предлаже, да на кандидатској листи буду истакнута два кандидата, са чиме би се избјегли накнадни избори, а да при изборима предсједвају образованији и интелигентнији људи, а тако, да се ужи избори врше по могућству истога дана да не би народ дангубио. Уопште слаже се у начелу са одборским извјештајем, а о појединостима биће доцније говора.

Раичевић сматрајући закон о изборима за важно питање, вели, да с правног гледишта још није доказано, да ли је боље тајно или јавно гласање. Вели, да је тајно с практичног гледишта важније, а с правног пак јавно. Даље каже, да и ако смо у почетку културног и политичког развића, ипак смо пристрасни и још у патријархалном духу, па препоручује тајно гласање по одборском извјештају. Вели, да би добро било, да сваки кандидат жртвује по неколико круна, са чиме би се подмириле извјесне потребе за тајно гласање, а стало на пут кандидовању једног лица на више мјеста. Потпуно је сагласан са одбором, да се чл. 15 пројекта изостави.

Вулетић вели, да је и у лањској Скупштини (која је више изгледала као депутација) заступао мишљење о тајном гласању које и сада заступа, вели, да је Гојнић, поред других разлога за јавно гласање дотакао и слободу нашег бирача, што је подржавање наше опште мегаломаније у нашем чојству и поштењу; но Вулетић изјављује, да је Црногорац сасвим другог карактера у јунаштву, а другог у грађанском животу, пошто се у пошљедње вријеме јако развила: подлост, пузење и шпијунажа, што све може утицати на избор јавног гласања. Примјећује да и зеленаши, који су јако окупирани наш народ могу утицати на јавно гласање за то се слаже са тајним гласањем по извјештају одборову, али да се предвиди за предсједника одбора интелигентно лице. Такође је сагласан са одбором, да се 15. члан пројекта изостави. Не слаже се са Поповићем да на једној кандидатској листи буду истакнута имена двојице кандидата.

Ј. Пламенац доказује, да су уски погледи говорника, који истиче бојазан, да

не ухитримо са тајним гласањем, с тога, што смо у почетку културног и политичког развића; па напротив тврди, да баш с тога гледишта, што смо и застали у култури потребно нам је напредно законодавство за увођење нових закона, па се слаже у свему са одборским извјештајем односно тајног гласања, гдје се износи глас јединца по осјећају; иначе — каже — ко се борио за јавно гласање, водили су га лични интереси.

Др. Марушић вели, да се прошлогодишња Скупштина изјаснила за тајно гласање, но без успјеха, он се потпуно слаже са тајним гласањем као и за то, да се што више обрати пажња претресу закона, а да се одустане од сувишних питања, предлога и интерпелација, са чиме се у многоме истиче глас и жеља што је неостварљиво, нарочито овом приликом.

Погпредседник ставља на гласање извјештај одборов, који се прима у начелу. Извјештај чита чл. 1. и 2.

Тошковић примјеђује, да је кратковремено растајање између указа за изборе и дана избора, т. ј. од 20. јуна од 14. септембра, па предлаже, да се указ обзнани до 1. јула, коју редакцију извјештај прима, па чита чл. 3. и 4.

Љубо Бакић вели, да није добро речено у чл. 4., гдје се каже: да се у случају какве опасности, избори имају закључити до 22. септембра, па предлаже редакцију: „да бирачи морају остати на својим мјестима све док не прође опасност“.

Ристо Поповић предлаже, да се свршетак прве тачке 4. члана измијени са: „у случајевима ишлећења преступа или истушних крађа и превара“.

Вулетич предлаже, да се изоставе ријечи: злочин и преступ.

Сп. Пилетић не слаже се са редакцијом Љ. Бакића, говорећи, да је овај члан из српског закона изведен.

Тошковић се слаже, с Ристом Поповићем и Пилетићем.

Вулетич се слаже са Љ. Бакићем, објашњајући случајеве, побуна на пограничним мјестима.

Раичевић вели, да се мора одредити дан, кад се мора избор извршити иначе би требало измијенити указ, који би се односио на изборе, пошто би се опасност избјегла или побуна умирила.

Тошковић примјеђује, да у случају опасности један баталион неби имао посланика па предлаже измјену дотичних баталиона, да би се и из побуњеног изабрао посланик.

Спасојевић се слаже са Раичевићем. Ристо Поповић предлаже редакцију: „у овом случају и збор ће се заказати новим указом“.

Извјештај прима садржину из редакција: Бакића, Раичевића и Поповића, па чита чл. 5. извјештаја.

Љ. Бакић предлаже, да се у чл. 5. дословно унесе у чл. 47. Устава.

Пилетић се не слаже са Бакићем, говорећи, да Устав не предвиђа колико је капетанија.

Ивановић примјеђује у извјештају два појма: изборно тијело изборна капетанија или варош, па се слаже са Љ. Бакићем.

Гардашевић се слаже са Бакићем и Ивановићем.

Извјештај се не слаже, да се смање капетаније, изјављујући, да би се смањило и број посланика, нарочито у случају, кад би Скупштина била распуштена а влада извршила административну подјелу смањивањем капетанија.

Вулетич се слаже са Ивановићем, а храбри извјестиоца од бојазни због малог броја посланика, ако се смање капетаније новом административном подјелом.

М. Вукчевић слаже се са Бакићем, Ивановићем и Гардашевићем.

Тошковић предлаже, да се предвиди и број посланика према административној подјели по Уставу, док се исти ревизира, а докле да се не може смањити број посланика.

Спасојевић предлаже, да овај члан остане по пројекту, пошто је по Уставу предвиђена администрација.

Министар Ђуровић не слаже се са Спасојевићем, говорећи, да Скупштина може учинити административну подјелу.

Ј. Пламенац се слаже, да остану изборна тијела по редакцији одборовој.

Г. Церовић предлаже редакцију: „да свака капетанија према данашњој административној подјели државе бира по једног посланика, а тако и обласне вароши и варош Улицњ“, коју редакцију прима извјештај и Скупштина.

Извјештај чита чл. 6., 7., и 8.

Ристо Поповић изјављује, да је на прошлим изборима спријечено било гласање кавазима, који су наши држављани, а врше дужности код страних посланстава, па предлаже, да се за такве предвиди у чл. 8. овог закона.

Пилетић вели, да је дужан министар закон протумачити.

Вукчевић предлаже редакцију:

„Немају право гласа, који су без допуштења црногорске владе ступили као чиновници у службу код страних посланства“, што је усвојено.

Председник извјештава Скупштину, да је маршалат двора по заповијести Њ. Кр. В. Господара позвао Народно Представништво на свечани објед у великој сали министарства војног на Никол-дан, па предлаже да Представништво корпоративно пође на службу и благодарене у катедралу, а за тим у Двор на честитање, па закључује сједницу, а ХХХ. закаује 7. о. мј. у 9 сати прије подне.

Сједница је закључена у 12¹/₂.

Председник Народне Скупштине, В. Шако Петровић
Секретари, Љуб. Бакић, Милија Павићевић.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

(На знање). Они, којима је одузето бесплатно шиљање „Гласа Црногорца“, умољавају се, да се обрате Господину Министру Финансија, ако желе да и даље примају лист бесплатно. Само уредништво није више надлежно ни да одређује, ни да предлаже, коме може лист да се шаље бесплатно.

(Јавна захвалност). Г. Мита Стајић, дворски књијар из Биограда, послао је на поклон преко Министарства просвјете свима школама у Црној Гори 188 комада књига „Уређење народних школа“. У име свих школа овим путем топло се благодари г. дародавцу.

ТЕЛЕГРАМИ

(Бечког Кор. Бироа).

Цариград, 14. јан. У пошљедње вријеме опажа се мањи покрет усташких чета у Македонији; то се приписује у неколико великом студу.

Берлин, 14. јан. Резултат избора састоји се од 397, од којих је 237. сталних.

Биоград, 14. јан. Сјутра ће бити митинг због затварања Универзитета у Софији.

Биоград, 15. јан. По званичном извјешћу у кући гдје престолонашљедник станује синоћ је експлодирао неки ловачки прах, којег је слуга несмотрено смјестио недалеко од собе. — Није било никаквих пошљедица.

Берлин, 15. јан. Бернберг је одликован другим степеном Црвеног Орла.

Беч, 16. јануара. Посланици су данас држали потоњу сједницу.

Петроград, 16. јануара. Приликом рођен-дана цара њемачког цар и царица руска давали су велики објед у своме двору у Царском Селу. Цар је напио за здравље свога драгог брата и вјерног пријатеља цара Вилхелма.

Цариград, 16. јануара. Шест села из округа Драчког побунили су се противу нових пореза и затворили се. Властима се не предају, а на стране консуле у Скадру упутили су жалбу.

Левен, 16. јануара. Појавио се гас grisou у подземним минама у Левену. Било је много мртвих. Многи их је извађено, а многи су још закопани.

Службени огласи.

ОГЛАС. — На основу решења Књ. Вел. Суда Цетиње, од 21. децембра 1906. године, број 1456—IV—1906—311.

Износи се поново на јавном инкенту непокретност Гаше В. Требиња из Никшића, која ће се извршити дана 6. фебруара, 8. марта и 8. јула ове 1907. год. Види оглас „Гл. Црногорца“ бр. 4. из 1906. год., у чем се састоји непокретност и процјена исте.

К броју 37—ex—1906.

1904—233.

У Никшићу, 5. јан. 1907. год.

Из канцеларије општ. суда.

Р. 80, бр. 9, 1, 1

ОГЛАС. — Износ се на јавну продају доље описане непокретности Мргуа Ст. Маротића из Бокова које су процијењене круна 282. Продаја ће се извршити

у канцеларији потписатога Суда за продају се одређују три рока први 5. фебруара други 5. марта, трећи 5. априла 1907. год. у 9 сати прије подне. На прва два рока непокретности се неће продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никоме испод процијењене вриједности. Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који имају на непокретностима какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Непокретности се налазе у Бокову именованом: 1.) „Црне каменце“, један листосјек горе и 8 бремена вишобера. Граничи од истока имовином Риста М. Марићевића, од југа имовином Ива Ј. Маротића, од сјевера имовином Крста Перова Зеца, од запада имовином Маркише В. Мудреше. Процијењено круна 104.

2.) „Руђина плоча“ земље. Граничи од истока имовином Вука Н. Мудреше, од сјевера имовином Мишана Н. Ломпара, од југа и запада имовином Ива Ј. Маретића. Процијењено круна 34.

3.) „Крушке“ земље. Граничи од истока и сјевера имовином Ива Ј. Маретића, од запада имовином Мусе М. Маретића, од југа имовином Ива Р. Мудреше. Процијењено круна 40.

4.) „Бобовиште“ земље и 15 бремена листа. Граничи од истока имовином Ива Ј. Маретића и Мила Н. Борозана, од запада имовином Мила Др. Мудреше, од југа имовином Ива Р. Мудреше, од сјевера имовином Николе Л. Живановића. Процијењено круна 50.

5.) „Конопљиште“ земље. Граничи од истока имовином Милоша В. Мудреше, од запада имовином Сава Ст. Маретића, од сјевера имовином Вука М. Мудреше, од југа имовином Илије М. Борозана. Процијењено круна 54.

Цеклин, 5. јан. 1907. год.

Број 933—ex—1906.

109—1905.

Капетански Суд
Р. 296, бр. 11, 1, 1 капетан С. Пејановић.

ОГЛАС. — Јавна продаја непокретности Зака Рогошића извршиће се дана 5. фебруара и 5. јуна 1907. год.

Види оглас у „Гл. Црногорца“ бр. 50 од 1906. г.

Подгорица 5. јан. 1907.

Број 1104.

268—1906.

Капетански Суд
Р. 39, бр. 10, 1, 1 капетан М. Шаковић.

Приватни огласи

Осигуравајуће Друштво „РОССИЈА“

Утврђено указом Његовог Величанства Императора 20. марта 1881 године.

Одобрено у Црној Гори Министарством финансија 3. марта 1905. године.

Сједиште Друштва у Петрограду, у сопственој згради.

Капитал и резерве Друштва износе преко 145,000,000 круна.

Друштво закључује под врло повољним условима:

Осигурања прошив и оожара покретног и непокретног добра сваке врсте, зграда, индустријска предузећа, трговачке робе, покућанства и т. д.

Осигурања живоћа

т. ј. капитала и прихода за обезбјеђење породице или сопствене старости, мираза дјевојачког, стипендија за ученике и т. д. са и без удјела осигурача у добитку Друштвеном.

Осигурања од несрећних случајева сваке врсте, како појединих лица, тако и колективна осигурања чиновника и радника.

Осигурања пушника

од несрећних случајева, који се могу десити за вријеме путовања на железницама и паробродима.

Осигурања трансојрија

по ријекама и морима, по жељезницама и другим путевима.

Ближа обавјештења даје Главна Агентура за Црну Гору на Цетињу а у унутрашности друштвени агенти.

Р. 150, бр. 6, 2, 6

Механичко-Гвожђарска Радионица

ПЕТРА ДРЕЦУНА

НА ЦЕТИЊУ

Продаје све врсте шиваћих машина; шпорете најбоље врсте разне величине; машине за кропљење ложа и ради све гвожђарске послове.
Р. 26, број 602, 3, 4.

ПОЗИВ

Према чл. 60. наших правила отвара се 1. јануаром 1907. упис у

II. КОЛО

чланских удјела.

Умољавају се сви пријатељи ове важне и корисне установе, да приступе у што већем броју на уписивање овог кола.

За уписнину полагаје се само 1. круна од сваког удјела, а осим тога се плаћа за сваки удео кроз 4. године до 50. пара недељно.

УПРАВА

Народне Штедионице на Цетиње.

Р. 67, бр. 613, 5, 6.

СРЕЂКЕ СРПСКЕ ДРЖ. КЛАСНЕ ЛУТРИЈЕ

33-ће коло

којих ће учествовати

10 Јануара 1907 године

Стају: 1 цела сређка 24 динара, 1/2 сређке 12 динара и 1/4 динара 6.

План играња ове лутрије из ког се ширно може видети ред учесника појединих Класа, подела добитака по класама и сва једном играчу узима обавештења, шаљемо уз сваку извршену поруџбину — бесплатно.

Уплату за Сређке најподесније је слати поштанском упућеницом на фирму

Л. Кокановића и Друга

Овлашћених продаваца Срп. Држ. Класне Лутрије.

Београд, Децембра 1906.

П.л. бр. 596, 3—4

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног сина односно брата

† Ваца Б. Врбице

који се пошље дугог боловања 2. децембра п. г. у својој 17. години пресели у вјечност у Сан-Франциско. Неможемо пропустити а да овим путем не захвалимо браћи Његушима, осталим Црногорцима, Херцеговцима, Бокељима и Далматинцима који покојника при болести похађаху и на глас смрти заједно с покојниковом браћом и до вјечне куће испратише и сахранише у тамошњем српско-православном гробљу. Хвала српском Добротворном Друштву „Змај“ које присуствова спровођењу покојникову као свом члану, брату, такође хвала друштвеним лекарима који се својски заузимаше да нам милог покојника од смрти спасу; хвала, браћи Његушима који у великом броју лично нам изјавише саучешће у нашој великој жалости, као и свим оним који нам усмено, писмено или телеграфски изјавише саучешће те нам у неколико тугу ублажише.

Његуши 10. јануара 1907.

У име породице ожалостињени отац
Р. 134, бр. 15, 1, 1 Блажо И. Врбица.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Поводом смрти мог једног брата

† ПЕЈА ПОПОВИЋА

с Кочине, који је испуштио своју измучену душу у туђој земљи — Америци, гдје је био отишао ради зараде а подлегло тешкој болести 16. децембра прошле године, не могу а да овим путем не изјавим најтоплију благодарност, свијем браћи Црногорцима и Херцеговцима који су мога јадног брата Пеја помагали, његовали па и саранили брацки и дружевски, чиме ми је туга у неколико ублажена. Нарочиту моју благодарност изјављујем Пејовим најближим друговима: Митру Шакову Радовићу, Јоку Ђурову Лопичићу и Ристу Миланову Лопичићу који су поред заузимљивости за покојног Пеја и њихове писмене изјаве за жалост моју и мога дома, учинили и послали ми покојникову заоставштину.

Нека им је од стране моје и мога дома хвала и као браћи и као родољубима.

Шпиро Поповић из Клачине.

Р. 125, бр. 17, 1, 1.